

Οι γονείς χρειάζονται και αυτοί διαπαιδαγώγηση. Ο ρόλος της Εκκλησίας (Κλαίρη Μαυρόματου - Χατζηκωντή, Δρ Φυσικών επιστημών)

/ [Πεμπτούσια](#)

Επί 35 και πλέον έτη παρατηρώ (ως εκπαιδευτικός) την ελληνική οικογένεια, παιδιά και γονείς.

Κατά τη διάρκεια αυτών των ετών παρατήρησα ότι η κατάσταση αναντίρρητα έχει επιδεινωθεί. Σήμερα, η κοινωνική ανεπάρκεια είναι πιο εμφανής και ανησυχητική από ποτέ. Πολλοί παράγοντες (μεταξύ των οποίων και η απομάκρυνση από το Ευαγγέλιο-αλλά όχι μόνο) αποσυνθέτουν τον κοινωνικό ιστό. Αυτό έχει αντίκτυπο και είναι ιδιαίτερα εμφανές στα παιδιά.

Όσοι είμαστε κοντά στα παιδιά και στους εφήβους, εκπαιδευτικοί και όχι μόνο, παρατηρούμε μια ολοένα αυξανόμενη «αναστάτωση» στους μαθητές μας {που, ας μη ξεχνάμε, είναι τα νέα μέλη από τα οποία θα απαρτίζεται η κοινωνία των ενηλίκων αύριο}. Βλέπουμε δυσारेστημένα και βαριεστημένα παιδιά, με υπερβολική ενασχόληση με τα ηλεκτρονικά μέσα, απροσανατόλιστα γενικά, συχνά χωρίς όρια, μπερδεμένα και απογοητευμένα, κάποια παραβατικά, χωρίς όραμα και χωρίς καθαρό και αισιόδοξο βλέμμα προς στο μέλλον.

Παρατηρούμε επίσης, ότι οι γονείς βρίσκονται σε όλο και μεγαλύτερη εσωτερική αναστάτωση. Άλλοι μαλώνουν τους δασκάλους αντί τα παιδιά τους, άλλοι υποστηρίζουν ότι «το να κάνει και ένα τσιγαράκι μες στο σχολείο, δεν τρέχει και τίποτα», άλλοι τα αφήνουν στις πλατείες μέχρι αργά και δεν τα επιτηρούν, άλλοι αντικαθιστούν την πολύτιμη γονεϊκή παρουσία τους με πανάκριβες υλικές παροχές, αρχές και αξίες έχουν μπερδευτεί, ίσως αναθεωρηθεί και μερικές χαθεί. Οι ίδιοι οι γονείς είναι μπερδεμένοι και «χαμένοι» σε μια πληθώρα αντιφατικών τάσεων και θεωριών, που τους μπερδεύουν περισσότερο παρά τους διευκολύνουν. Αν σε αυτό προσθέσουμε και τις τόσες καθημερινές δυσκολίες της ζωής, οι γονείς-ήρωες φαίνεται να παλεύουν σε έναν σκοτεινό φουρτουνιασμένο ωκεανό, και χρειάζονται τον πολικό τους αστέρα!

Η Εκκλησία μας, η Ορθόδοξη Εκκλησία, ως ακρογωνιαίος λίθος, με τον ανεκτίμητο πλούτο που φέρει, μπορεί να μπει ακόμα πιο δυναμικά στη ζωή και στην καθημερινότητά μας. Να αποκτήσει δηλαδή, με την σειρά της γονεϊκό ρόλο απέναντι στους πιστούς της, γονείς και δασκάλους εν προκειμένω. Να γίνει καθημερινός και απτός οδηγός όλων. Η Εκκλησία με τον Λόγο του Ευαγγελίου, τον λόγο και την παρουσία φωτισμένων πατέρων, πλαισιωμένη επίσης από ειδικούς ορθόδοξους επιστήμονες, θα μπορούσε να οργανώσει ειδικά σεμινάρια προς γονείς, τόσο κατά την προετοιμασία του γάμου, όσο και κατά την γονεϊκή τους πορεία, (ανατροφή παιδιών, σχολική ζωή, σχέσεις, κλπ).

Οι ήδη υπάρχουσες «σχολές γονέων» σε αρκετές ενορίες να επεκταθούν και γενικευθούν και να στοχεύουν σε διαφορετικά επίπεδα, ανάγκες και ηλικίες. Ο γάμος, έτσι κι αλλιώς δεν είναι μια εύκολη υπόθεση. Οι νέοι είναι καλό να

προετοιμάζονται για να εισέλθουν στην έγγαμη ζωή, διότι δεν είναι οπωσδήποτε έτοιμοι και χρειάζονται οδηγό. Όταν στην συνέχεια έρθει η εποχή των παιδιών, χρειάζονται οι νέοι γονείς διαφορετική «πλοήγηση», σε πολλά επίπεδα επίσης. Όσο τα παιδιά μεγαλώνουν και οι ανάγκες της οικογένειας και των μελών της ξεχωριστά διαφοροποιούνται, επίσης. Τα θέματα των ενδοοικογενειακών σχέσεων αν δεν αντιμετωπιστούν με πραότητα και παρρησία, ίσως οδηγήσουν το γάμο σε ναυάγιο. Πόσα παιδιά (ας πάρουμε μόνο αυτά) σήμερα δεν αντιμετωπίζουν σοβαρά ψυχολογικά προβλήματα, τα τρέχουν σε ψυχολόγους και παιδοψυχιάτρους, διότι το κλίμα του σπιτιού είναι «πολικό»!

Είναι απορίας άξιον ότι η πιο δύσκολη δουλειά, που είναι η δημιουργία και διατήρηση της οικογένειας και η ανατροφή και διαπαιδαγώγηση των παιδιών, δεν απαιτεί καμιά προετοιμασία, ενώ για ο,τιδήποτε άλλο χρειάζονται πτυχία και μεταπτυχιακά!

Σε όλα τα παραπάνω, η εκκλησία έχει να δώσει πολλά, που τώρα ίσως δεν ακούγονται. Ο ρόλος της πρέπει να γίνει πιο ορατός. Από μια τέτοια παρέμβαση, είναι ευνόητο ότι θα υπάρξει πολλαπλό όφελος. Όφελος για τους ενήλικες, για τους νέους, τους έφηβους, τα παιδιά, και εν τέλει όφελος που θα απολαύσει η κοινωνία και το κράτος.